

VESTI IZ SLOVENIJE

NAIVNEŽ JE moral bežati iz Jugoslavije. — Pribežal je v Italijo mlad mož, ki je rodom iz primorske Slovenije, a živel je v Ljubljani. Poyedal je našemu dopisniku tole zgodbo: On in njegova skupina prijateljev v Ljubljani so smatrali, da komunisti res mislijo deti svobodno kandidaturu vsakemu, ki zbere dovoljno število podpisov za svojo kandidaturo. Sklenili so, da bo eden med njimi kandidiral in so začeli zbirati podpise. Oblasti so za njihovo delo vedele, ker niso hoteli ničesar delati skrivaj, so jih nekaj dni opazovale, potem začele podpisnike te kandidature po vrsti zapirati. Mož, ki je zbežal, je tudi podpisal ta kandidaturu, pa je zvedel, da bo aretiran in je zato iskal rešitve preko meje v Italiji. Tito se mora od srea smejeti vsem takim, ki se verjamejo njegovim postavam in danim besedam.

AMNESTIJA. — V Videm v Zgornji Italiji pa je pribežalo 8 ljudi, ki so jim Titovci že krepko iztepli vsako naivnost. Teh osem je bilo doslej v zaporih, sedaj pa so pomiloščeni in so prišli na svobodo. Takoj, ko so se doma malo okrepčali so vzeli pot pod noge in poskusili srečo ki jim je bila mila. Zdravi so prekoračili mejo. Šele v Italiji so rekli, no sedaj smo pa svobodni. Ko jih je naš dopisnik vprašal, čemu so šli preko meje, so vsi povedali, da so prepričani, da je cela amnestija bila samo političen maneuver za volitve. Vsak, ki je pomiloščen v Jugoslaviji, je tudi prepričan, da bo takoj zopet zaprt. Vsi, ki so sedaj prišli na svobodo, pričakujejo, da bodo zopet zaprti po volitvah. Ker pa nekateri gredo rajje v smrt kot pa nazaj v titovske ječe, so se odpravili preko meje. Tisti, ki so že okusili titovsko policijo in ječo, niso več naivni.

KOMUNISTIČNA svoboda vere. — Pismo iz Jugoslavije pove, da je krajevni komunistični odbor prepovedal maševati v cerkvi v Marjinem Celju, č. g.

Praga. — Ameriška ambasada v Pragi je posvarila vse ameriške državljane v Češkoslovaški, da morajo biti vsak trenutek pripravljeni na izgon in v slučaju, da so aretirani, morajo biti prav tako pripravljeni, da bodo dolgo časa brez vseh stikov z ameriški oblastmi, sorodniki in znanji.

Vsi Amerikanci so posvarjeni, da preden naredo kak načrt zase, naj si ohranijo v spominu sledeče: Ameriški državljani smejo ostati v češkoslovaški samo z odobritvijo češkoslovaške vlade. Vsaka taka odobritev pa utegne biti trenutno preklicana.

V zadnjem času je bilo mnogim Amerikancem odklonjeno podaljšanje dovoljenja za bivanje v deželi in jim je bilo ukazano, da morajo zapustiti Češkoslovaško. Ameriškim konzularnim uradnikom v mnogih slučajih ni bilo dovoljeno, da bi obiskali zaprte Amerikance.

RED LODGE Mont. — Dne 2. marca so doma našli mrtvega Jova Tevža, umrl radi srčne kapi. Bil je samski, star blizu 63 let, doma iz Šmartna pri Gorjem gradu, Štajersko. V državi v Washington zapuša brata Martina.

SACRAMENTO, Cal. — Po dajši boleznij je umrl Anton Kukman, star okrog 55 let. Bil je pokopan 7. marca z vojaškimi častmi kot vojni veteran.

PITTSBURGH, Pa. — Dne 5. marca je umrl John Smrekar, star 73 let, doma iz Javorja pod Ljubljano. V Pittsburghu je živel od 1903. Tukaj zapuša ženo Mary, v Aliquippi brata Georga in Franka, v Ameriki več drugih sorodnikov, v starem kraju pa dva brata.

Nemški grof poročil amer. stenografko

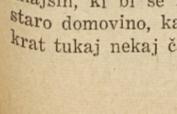
Berlin. Grof Clemens von Westphalia je poročil neko Amerikanko iz North Caroline, ki je bila zaposlena pri ameriških okupacijskih oblasteh kot stenografka. Grof se namerava s svojo ženo naseliti v Ameriki.

Da so bili res samo zakasneli naseljenci bomo razvideli iz tega, ker jih bo zelo malo, zlasti mlajših, ki bi se kdaj hoteli v staro domovino, kadar bodo enkrat tukaj nekaj časa.

AMER. AMBASADA SVARI AMERIKANCE V ČEHOSLOVAŠKI

Ameriško poslaništvo je obvestilo Amerikance v Češkoslovaški, da utegnejo biti izgnani vsak trenutek iz dežele.

Praga. — Ameriška ambasada v Pragi je posvarila vse ameriške državljane v Češkoslovaški, da morajo biti vsak trenutek pripravljeni na izgon in v slučaju, da so aretirani, morajo biti prav tako pripravljeni, da bodo dolgo časa brez vseh stikov z ameriški oblastmi, sorodniki in znanji.

Cloudy
Vremenski prerok pravi:

Deloma oblačno in gorko. Oblačno in gorko tudi noč in v sredo jutraj.

Tri na dan

Znani komentator na radiu, Walter Winchell, je v nedeljo rekel na radiu, da ni pravilno ime, pod katerim zaznamujejo nove naseljence, ki jim pravijo begunci, ali brezdomci, ali D. P.

Novi naseljenci niso drugo kot "zakasneli naseljenci v Ameriki," je poudarjal Winchell. Koncem konca so bili tisti, ki so se naselili v Ameriki pred 40, 50 ali več leti — begunci in brezdomci, ker bežali so pred lakoto pred čim drugim ter šli v tujino v neznan svet.

Demagogom v album!

Včerajšnje poročilo o odobritvi 100-dolarske pokojnine ceavcem pri Fordu in \$125 mesečne pokojnine v Edisonvih napravah, ob katerem poročilu si lahko pokličemo v spomin še dolgo trajni štrajk premogarjev in jeklarjev in njegovo ugodno poravnano, vse to postavlja na laž trditve tujih in domačih demagogov, da je ameriško delavstvo brezpravno in da je prisiljeno delati pod suženjskimi pogoji.

Tehnika teh prodanih totalitarnih demagogov je zdaj predobro znana in prozorna in ž njo ne bodo nikogar več varali! Totalitarna država je njim "liberalna" in "svobodna" država oziroma vlada, resnično svobodno državo in vlado pa označujejo za "dekadentno," gnilo in reakcionarno!

Naše svobodno delavstvo z vsemi pravicami do kolektivnih pogajanj, štrajkov in starostnih pokojnin ter federalnih dobrin, predstavljajo totalitarni obojevalci kot v tovarno in iz tovarne klecajoče izmозgane in jetične trpine z izpitim mozgom, na življenje in smrt garajoče stahanovce, udarnike, brigadirje in ostale branže delavske pare, katerih število gre v stotisoče, pa predstavljajo kot — vzor svobodnega delavstva!

Naša dežela, kjer se delavstvo bori za čim krajši delovni čas in čim višjo mezdno, jim je "gnila buržvazna reakcija," totalitarske dežele, kjer se stahanovci ženejo za žive in mrtve, da posekajo za 50, 100 in celo 150 odstotkov svoje lastne, že tako visoke norme in rekorde, — pa so jim prave "delavske diktature" in "ljudske demokracije," kjer je delavec neomejen gospodar svoje usode! . . .

Na mesto znanih demagoških kartunov, ki predstavljajo procesije jetičnih delavskih betežnikov, naj demagogi reproducirajo enkrat sledeči kartun: Na ogromnem prostoru tovarne, kjer je parkanih tisoče avtomobilov, ki so last delavcev in s katerimi so se pripeljali na delo, stoji med opoldanskim odmorom sredi delavcev na "kišti" tak totalitarni agitator, ki poziva delavce: "Tovariši, združite se in zloomite svoje suženjske okove!" . . .

Belgijsko delavstvo noče nič slišati o povratku Leopolda

Bruselj, Belgija. — Dne 20. marca je zastavkalo v Antverpnu nad 25,000 pristaniških delavcev, ki so proglasili 24-urno protestno stavko proti povratku kralja Leopolda na prestol. Pred temi so zastavkali že tisočeri drugi delavci. Vodstvo socialistične stranke je posvarilo, da bo odredilo nadaljne stavke, ako se kralj Leopold ne odpove prestolu v prid svojega 19 let starega sina, princa Badouina.

Premier Eyskens je resigniral že v soboto, ko petero liberalnih ministrov izmed osmih ni hotelo odobriti kraljevega povratka na prestol, čeprav je dobil kralj pri plebiscitu 57 odstotkov vseh oddanih glasov. Stavka pristaniških delavcev v Antverpnu je popolnoma paralizirala to veliko delavsko pristanišče. Neki reprezentant Belgijske delavske federacije, ki jo dominirajo socialisti, je izjavil, da štrajk ne bo prizadel raztovarjanja parnikov, ki dovažajo iz Amerike orožje in drug vojni material.

Naročila za najnovejšo slovensko knjigo Koledar Svobodne Slovenije se sprejemamo. Smo prejeli novo pošiljko iz Argentine.

DAJ BRAT, DAJ SESTRA, SPOMNI SE BEGUNCEV S KAKIM DOLARJEM

Zanimivo predavanje: Trst in Slovenija

Pred kratkim je bilo na se-dežu najvišje španske znanstvene ustanove "Consejo Superior de Investigacione Cientificas" v Madridu zanimivo predavanje z naslovom "Trst in Slovenija." Predavatelj Koren France, ki bo v kratkem zagovarjal doktorsko tezo o internacionalizaciji Trsta, je na kratko podal zgodovinsko povezanost med Slovenijo in Trstom kot dvema enotama, ki sta bili politično in pa še zlasti gospodarsko vseskozi povezani v eno samo.

Predavatelj, ki so ga poslušalci lepo pozdravili, je svoja izvajanja znanstveno podprl s številnimi citati in izjavami vodilnih političnih mož in še zlasti Italijanov, ki so kljub neobjektivnemu gledanju na razmere in položaj v Trstu vendar prišli do zaključka, da je Trst zanje tuja zemlja. Zgodovinska povezanost, in to bi bil nekaj izvirleček in zaključek zanimivega predavanja, pa nujno zhteva, ne samo, da se ne prelomi tradicija in loči Trst od svojega slovenskega zaledja, pač pa da se povezanost, ki je nekoč obstajala in se organsko razvijala na obeh straneh, danes še poveča.

DENARNA PANIKA V VZHODNI NEMČIJI

Ljudski naval na borze in druge denarne zavode, da bi zamenjali vzhodno "ostmarko" z zapadno valuto. Berlin. — V sovjetski zoni v Nemčiji je nastala zdaj največja denarna panika izza vojne, katera je potisnila vzhodno marko tako nizko kot ni bila še nikoli poprej. V strahu pred nenadno valutno reformo je ljudstvo navalilo na denarne zavode v želji, da zamenja svoje vzhodne (sovjetske) marke z zapadnimi markami. Dasi so menjalnice določile zamenjavo po kurzu 7,6 vzhodne marke za eno zapadno marko, so prišle na trg ogromne množine vzhodnih mark, ki se zamenjujejo še za nižjo ceno, namreč 8,75 vzhodne marke za eno zapadno marko. Sovjetske oblasti pravijo, da so sedanjo denarno paniko namenoma ustvarili zapadno-berlinski menjalci denarja, "da zmedejo ljudstvo in odvrnejo njegovo pozornost od večjopolj naraščajoče kapitalistične krize v Zapadni Nemčiji in v Zapadnem Berlinu.

"Vroč" Cvetičevi dokumenti so izginili ko katra iz vladnega arhiva

Izginoli dokumenti vsebujejo imena kongresnikov in drugih prominentnih oseb, ki so podpirale rdeče frontne organizacije.

Komunist Vučinič je razpošiljal svojo komunistično propagando v nefrankiranih kuvertah demokratskega kongresnika iz Michigana.

Washington. — Eden od Cvetičevih najbolj "vročih" dokumentov je pogrešan. To je sveženj dokumentov, ki predstavljajo politični dinamit ter vsebujejo imena kongresnikov in raznih vladnih uradnikov, ki so prispevali denar komunistični frontni organizaciji — Ameriškega slovanskega kongresu, od katerega so prejeli v zameno razne protiusluge.

Mr. Cvetič je prinesel pretekli mesec ta dokument s seboj v Washington, ko je prišel pričat pred vladni odbor, ko ga je pa pretekli teden zahteval, da mu ga vrnejo, ni bilo dokumenta — nikjer! . . . Po temeljiti preiskavi preiskovalcev in odvetnikov vladnega odbora, ki so izjavili, da dotičnega dokumenta niso nikoli videli, je bilo ugotovljeno, da je bil dokument izgubljen, založen ali ukraden.

Mr. Cvetič je izjavil, da je bil ta dokument oz. sveženj dokumentov vključen med ostalimi njegovimi dokumenti, ki jih je bilo več kot za 80 funtov. To je bila najvažnejša zbirka dokumentarnih dokumentov, ki jih je imel!

Dvajset kongresnikov kompromitiranih

V tej zbirki so bila vključena imena najmanj dvajsetih kongresnikov, ki so prispevali svoje kontribucije raznim frontnim organizacijam. Dalje je ta sveženj vseboval komunikacije s političnimi uradniki in javnimi uradniki. Važno dejstvo pri teh dokumentih so tyorili njihovi datumi. Oni, ki so dajali svojo moralno, politično ali denarno podporo Ameriške-mu Slov. Kongresu, so dajali to podporo skupini, o kateri ni tedaj še skoraj nihče vedel, da nosi komunistični žig.

Ameriški Slovanski Kongres — fronta komunistov

Toda leta 1944 so komunisti prevzeli oblast nad tem Kongresom, je izjavil Cvetič. Od tedaj dalje je postal Kongres nekaka "clearing" ustanova za vse komunistične operacije, katere se niso vršile podtalno; po l. 1944 so morali torej zakonito.

SVETI MISIJON BO DRUGI TEDEN V CHICAGU

V cerkvi sv. Štefana v Chicagu, Ill., se bo vršil slovenski sv. misijon od 26. marca do 2. aprila. To je: od Tihe do Cvetne nedelje. Pobožnosti bodo vsako jutro in vsak večer skozi ves teden. Misijon bo vodil pojoči misijonar p. Odilo O. F. M. Vsi farani sv.Štefana se že veselijo, da bodo zopet prepevali lepe slovenske pesmi.

Slovinci, pridite tudi iz okolice Chicaga in tudi oni, ki mor-da hodite v bližnje fare.

Prihod 145 Japoncev v Zed. države

Tokio. — General Douglas MacArthur je naznanil, da bo poslal v Ameriko 145 Japoncev, in sicer časnikarjev, vzgojiteljev, znanstvenikov, agrikulturnistov in delavskih specialistov, ki naj tukaj proučijo v svetu naša čustva, želje in zahteve po združitvi vsega slovenskega ozemlja s Trstom.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

6 obletnica smrti — V sredo, 22. marca, ob 8:30 zjutraj, bo darovana v cerkvi sv. Vida maša z adušnica za pokojnega Simona Bizjaka.

V Florido — Mr. in Mrs. Frank Zakrajšek (pogrebnik) sta pretekli teden odšla na kratek oddih v St. Petersburg, Florida. Želimo jim prave veselje bivanje pod toplim floridskim soncem.

Prva obletnica — V sredo ob 6:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pok. Louis Cimpermana v spomin prve obletnice njegove smrti.

Vaje za Pasijon — Nocoj, jutri večer in v četrtek večer bodo vaje za Pasijon na odru SND. Pridejo naj vsi igralci brez izjeme in sicer točno ob 7:30.

Ob sladki koruzi — Iz Pompano Beach, Florida, pozdravljajo: Kramerjevi, Drenikovi, Kozanovi, Glinškovi, Perrottijevi. Tak je njih program večinoma vsak dan: Najprej malo kopanja v morju, potem pa na svežo pečeno koruzo in potem pa, kakor nanese.

Na bolniški postelji — Dobro poznani in povsod priljubljen rojak Matt Kastelic, stanujoč na 15930 Saranac Rd., se nahaja že dlje časa doma na bolniški postelji. Prijatelji ga lahko ob priliki obiščejo. Želimo mu, da bi zdaj kmalu okreval in se podal ven v prsto naravo.

NOVI GROBOVI

George Soptich

Umril je George Soptich, 6409 Utica Ave. Pokojni zapuša sina Anthony, hčere Mrs. Jean Bowie, Mrs. Mary Strmac, Heleno, in sestro Mrs. Mary Pozgaya v Sugar Creeku, Missouri. Žena Rose je že prej umrla. Ob smrti je bil star 59 let. Rojen je bil v Karlovcu na Hrvaškem in v Ameriko je prišel leta 1903. Njegovo truplo leži v Golubovem pogrebem zavodu. — Čas pogreba bo naznanjen pozneje.

Pogrešana pomožna ladja mornarice

Pearl Harbor. — Neko pomozno ladjo bojne mornarice, ki je imela 33 mož na krovu in ki je bila na potu v Ewinetok, kjer preizkušajo atomske bombe, že dva dni pogrešajo.

NAJNOVEJŠE VESTI

Varšava. — Poljski parlament je odpravil vse vladne lokalne oblasti posameznih krajev, s čimer je bil storjen nadaljni korak, da se usmeri administracijo dežele po sovjetskem vzoru. — Dalje je poljska komunistična vlada vzela katoliški cerkvi vso njeno nepremično posest ter jo podržavila. Za posest nj plačala nikake odškodnine.

La Paz, Bolivija. — V Boliviji je izbruhnila epidemija rmenne mrzlice, ki je pomorila doslej že 230 oseb.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
Henderson 1-0623 Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year; \$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

MARCH 1950						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
		1	2	3	4	
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Entered as second class matter January 6th 1908 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd 1879.

83 No. 56 Tues., March 21, 1950

Zakaj Amerika pomaga Titu?

V New York Times z dne 4. marca piše znana ameriška časnikarica in publicistinja gospa Anne O'Hare McCormick o sedanjem stanju komunistične Jugoslavije. Svoja razmišljanja zaključuje s sledečim:

"Tito sedaj potrebuje kapital, da bi gradil komunizem v svoji državi. Mi Amerikanci želimo s tem, da pomagamo, komunistične države izrabiti kot eno izmed sredstev za rušenje sovjetskega sistema. Kako se bo ta paradokсна mešanica nasprotij v namenu in svrhi izkazala, bomo šele videli. Dejansko mi in Tito nasprotujemo isti sili z različnimi in popolnoma nesprotnimi nameni in cilji. Nastane vprašanje ali se odvisen komunistični režim, ki hoče uveljaviti svojo voljo prav v vsak odtenek življenja in mišljenja, more izogniti despotizmu, ki ga je Tito izzval? Ali se more tak režim upreti skušnjavi nasilnega razširjevanja? Ali bo morda občevanje z zapadnim svetom, ki ga sovjetski sateliti ne smejo imeti, povzročilo, da se bo razvila v Titovi deželi neka druga orientacija?"

Samo čas, dogodki in jugoslovansko ljudstvo bodo dali odgovore na ta vprašanja. Medtem seveda je prav, da ameriška politika podpira jugoslovansko neodvisnost. Država naj bo svobodna, kajti le kot taka more biti drugim za zgled kako je mogoče trajno odklanjati vezi, ki jih hoče Sovjetska Unija vsiliti."

Tele besede precej točno povedo kako Amerika gleda na sedanje svoje podpiranje Titove vlade. To morajo vedeti tudi Jugoslavlani.

Spor Tito — Moskva je nastal popolnoma brez sodelovanja Amerike. Nastal je sam po sebo. Razlogi so samo deloma znani. Amerika ne vprašuje po teh razlogih. Ona samo to ve, da je spor napravil neko prvo razpoko med komunističnimi vrstami. Ta razpoka je vendar neko slabljenje mednarodne komunistične moči in kot taka pride prav vsem, ki se bore proti komunizmu, ki ogroža ves svet. Tito neprestano zagotavlja, da je in ostane komunist. "Poročila iz Jugoslavije povedo, da je njegova vlada vzorno diktatorska in se v notranji politiki morda loči od drugih komunističnih vlad in režimov samo po tem, da je bolj trda, brezobzirna in nečloveška. Vse to svobodno svet ve, vse to vpošteva in bo vpošteval v vsakem razvoju mednarodnih dogodkov.

Ali so še kake zveze med Titom in Moskvo?

Vedno se še pojavljajo vesti, ki kažejo na to, da so še vedno neke zveze med Titom in Moskvo kljub vsem medsebojnim napadom. Tisti, ki trdijo, da je cel spor med Belgradom in Moskvo samo aranžirana igra za varanje zapada, navajajo v zadnjem času zlasti te okolnosti:

1. V zadnjem času so bili v Belgradu emisarji iz Moskve, zlasti dvakrat v jeseni 1949.
2. Iz vzhodne Nemčije potujejo preko Jugoslavije nemški specialisti v Albanijo.
3. Tudi sedaj še prihajajo, dasi bolj poredkoma, trgovske ladje iz Sovjetije v Jugoslavijo.
4. Ruski avijoni še vedno neovirano vzdržujejo zvezo med Rusijo in Albanijo preko jugoslovanskega ozemlja.
5. Češki konzulat v Zagrebu je zvezni urad med belgrajsko in boljševiško vlado.
6. Novoimenovani namestnik ministra zunanjih zadev v Belgradu, Prica, je izrazil pristaš sodelovanja in sporazuma med Belgradom in Moskvo.
7. V Italiji titovski poslanik dr. Ivekovič vzdržuje stalne zelo tesne in prijateljske stike s sovjetskimi poslaništvom in češkimi poslaništvom.
8. V Švici je ugotovljeno, da so zveze med ruskim in jugoslovanskim poslaništvom še vedno istotako tesne kot so bile pred sporom.
9. Švicarska komunistična partija, ki se je izjavila za Kominformo, še vedno dostavlja jugoslovanskemu poslaništvu vsa svoja poročila, zlasti poročila o Jugoslovanih, ki bivajo v Švici.
10. Poedini uradniki in zaupniki Titove vlade se v Švici tajno in javno sestajajo z ruskimi zastopniki in zastopniki švicarske komunistične partije.
11. Diplomatski uradnik, ki je odpadel od Tita in sedaj živi v inozemstvu je povedal, da je bila splošna instrukcija za titovsko diplomatsko uradništvo po sporu z Moskvo, da morajo delati sporazumen s sovjetskimi zastopniki v vseh stvareh in povsod razen kadar bodo sovjetski zastopniki konkretno napadali Jugoslavijo.
12. Ena izmed poloficijelnih švicarskih informativnih služb poroča, da v Belgradu še vedno obstoji del urada Kominforme. To je urad, ki ima nalogo širiti komunizem in ga organizirati v deželah bližnjega vzhoda.

Vse te okolnosti seveda niso kaki popolnoma zanesljivi dokazi. Vendar so take, da jih je treba tudi imeti pred očmi kadar se ocenjujejo razmere med komunisti. Tisti, ki trdijo, da je cela igra med Titom in Moskvo res samo igra pravijo, da je Tito govoril zadnje čase bolj odločno proti za-

padu prav zato, ker se čuti, da so te zveze dosegle v zadnjem času nekaj uspeha in se čuti zato močnejšim.

BESEDA IZ NARODA

Opazke in pripombe

Cleveland, O. — Kdo izmed nas, ki smo zlezli iz plenik in odrasli doma na Slovenskem, se ne spominja Mohorjeve družbe in kako težko smo pričakovali vsako jesen njenih knjig, pa kako hlastno smo posegli po njih, ko so prišle? — Kdor se ne spominja, mora biti nekaj narobe z njim! Saj je bila Mohorjeva družba tista, ki je odprla slovenskemu kmečkemu človeku vrata v čudoviti svet književnosti, poezije, zgodovine, znanosti in vere, ga prepričala, da je lepa knjiga človekova najboljša prijateljica, ga navadila, da je začel posegati po nji. Nobena druga slovenska ustanova se ne more pohvaliti s takšnim uspehom pri ljudskem prosvetnem delu kakor Mohorjeva družba v Celovcu. Celi rodovi so rasti pod njenim blagodejnim vplivom. Nji gre v veliki meri zasluga, da slovenski kmet ni podlegel navalom germanizacije v drugi polovici preteklega stoletja. (Mohorjeva družba je bila ustanovljena pred sto leti. Druge slovenske knjižne družbe kakor Vodnikova družba in Cankarjeva družba so se pojavile šele v novejšem času, po rojstvu Jugoslavije). Prav tako ji gre dober del zasluge, da je slovenski narod dosegel tako visoko stopnjo v kulturnem razvoju, da se lahko meri z najstarejšimi kulturnimi narodi.

Prve knjige, katerih se spominjam, so bile Mohorjeve knjige. "Lisica Zvitorepka" mi je odprla vrata v svet basni, Ksaver Meško je prispeval najlepše mladinske povesti, kar sem jih kdaj bral; Robinson Crusoe (v prevodu Janeza Parapata) in Andrejčkov Jože s svojimi zgodbami "Zalost in veselje" sta vplivala na mojo mladostno domišljijo kakor najlepša mavrica; Gruden s svojo "Zgodovino slov. naroda", Lahovi "Uporniki" in "Miklova Zala" so me seznanili s preteklostjo našega naroda, Gregorčičeve "Poezije" pa "Slovenske balade in romanec" so vzbudile v meni željo po slovenski pesmi. Lahko bi naštel še na tucate knjig Mohorjeve družbe, katerih se še danes z veseljem spominjam. — Moj dolg družbi sv. Mohorja je velik, zakaj njene knjige so zanele v meni ljubezen do slovenske knjige, ki ni nikdar ugasnila.

Razmere po drugi svetovni vojni niso bile naklonjene te naši najstarejši in najzastarejši knjižni družbi. Zaradi izrednih razmer se je razdelila na tri veje: koroško v Celovcu, jugoslovansko v Celju in goriško v Gorici. O celjski veji smo pred kratkim čitali v dnevnem časopisu, da je prenehala posloovati. Celovška družba in goriška veja pa se borita z različnimi težavami, najhujše pa je to, ker sta začasno odrezani od slovenskega narodnega telesa. Matično družbo v Celovcu, ki je zlasti važna za obstoj slovenstva na Koroškem, tarejo težave v zvezi s tiskanjem knjig. Potrebneje tiskarski stroj, da bi se osamosvojila od avstrijskih tiskarn in postavila na lastne noge, toda nastale so komplikacije. Pisatelj Karel Mauser mi o tem piše: "Mohorjeva družba sedaj kupuje v Ameriki stroj za šest tisoč dolarjev; tri tisoč dolarjev imajo tam, manjko jim še trije tisoči. Kje naj jih dobi? Stro je namreč treba plačati, preden ga odpošljejo iz

Amerike. Mohorjeva družba se je obrnila na Jednoto (KS-KJ?) s prošnjo za dveletno posojilo, pa ga niso dobili. Zdaj iščejo na vse kraje, pa se bojim, da toliko denarja ne bodo mogli spraviti skupaj. Če bi Mohorjeva družba prišla do tega stroja, bi spet pristo za dihala. Če bi bli denar, bi bil dostavljen v enem mesecu in delo bi se začelo. Velikanska kulturna škoda bo, če ga ne bodo mogli dobiti. Boj za ohranitev slovenstva na Koroškem bi bil s tem hudo prizadet. Ali res ni mogoče, da bi se ameriški Slovenci zbrali in s posojilom omogočili Mohorjevi družbi nakup tega stroja?"

Jaz se dobro zavedam, da je naš človek v Ameriki že pet let pod neprestanim pritiskom, da bi pomagal in spet pomagal onim v starem kraju in pa beguncem in da se je že marsikdo naveličal te pesmi, ki venomer ponavlja: "Daj in spet daj!" Kljub temu menim, da bi bil neodpustljiv narodni greh, če bi pustili najbolj zasluzno slovensko knjižno družbo na cedilu, zlasti, ko gre za borih tri tisoč dolarjev. Družba sv. Mohorja v Celovcu več kot zasluži našo podporo. Dolžnost naših listov in organizacij, ki ne iztvetijo slovenskih narodnih koristi z interesi komunizma, je, da se nemudoma zganajo in podvzamejo potrebne korake, da se omogoči Mohorjevi družbi nakup prepotrebne stroja!

Proletarčev Zaitz simpatizira s šenklerskim Bostjancem in ga z ostalo sopotniško žlahlo vred tolaži, da se mu ni treba še bati vislice. Obenem svari svoj sopotniški tabor, naj bo v bodoče bolj previden, da se ne bodo spet vrnili v razne odbore, komisije in kapitanske krožke kakšni novi "tovariši" od skrbnega zveznega preiskovalnega urada ali F. B. I.

"Ampak meni se zdi," meni sosed Miha, "da prihaja Francelj s svojim svarilom malo pozno. Jaz bi rekel, da ima naš ljubi Efbijaz že zdavnaj v njihovih krogih zaupnike, o katerih se Zaitzu in ostalim sopotnikom niti ne sanja, da bi bili podobni pittsburškemu Cvetiču. Kaj veš, Peter, morda ti je marsikdo, ki na glas najbolj zabavlja čezte, po tihem naklonjen in naš..."

Zaitzu — današnjemu, ne nekdanjemu, katerega ni več, — se čividno blede, da mora vsakdo, kdor je kdaj "napisal kakšno socialno povestico o Hoovervillih" ali kaj sličnega, z njim in ostalo slovensko sopotniško tovarišijo vred tavati za komunističnimi generalnimi in maršali, kakor že nanese, in ponavljati nalik papigi njihova zlagana in obrabljena gesla in krilatice. Stari pokojni Zaitz je učil čisto drugače. Njegov socializem je odklanjal vsako nasilje in tiranstvo, črna alj rdeče. Današnji — klaverna senca nekdanjega Zaitza — prižiga kadilo rdečim totalitarcem.

Frank Zaitz — stari Zaitz — je imel nekoč skupaj s pokojnim Jožetom Zavertnikom in pozneje Ivanom Molkom prvo besedo pri Slovenski narodni podporni enoti in s tem v celotnem naprednem taboru. — Njegova (in Molkova) beseda je štela malone toliko kot Mohamedova med pravovernimi muslimani. Ampak danes imajo prvo besedo pri SNPJ — in v sopotniškem taboru vobče — hostarski maršal s svojimi podrepanki! In Francelj Zaitz,

ta medla senca nekdanjega proletarskega junaka, si ne upa kritizirati te nove sile, ker ga je strah, da ne bi s tem izgubil zadnje trohice nekoč v velikega vpliva pri SNPJ in v svobodnemiselnem taboru vobče. Molkova usoda mu je odzvela vso nekdanjo razb. t in pčgum. Orel se je pre v krokarja. Škoda.

Kakor vsakega človeka, ki se peča z nevažno nalogo odpiranja zapopanih oči in zaplankanih možgan, tako seveda tudi mene veseli, ko vidim, da imam v sopotniškem taboru toliko vnetih bravcev, ki prebereje sleherni moji besedico, vejejo in piko v Ameriški Domovini. Odmci v Prosveti, Enakopravnosti itd. sicer izpričujejo obžalovanja vredno miselno puhlost in duhovno revščino, vendar, kakor pravijo, dokler človek živi, je še vedno upanje. Morda bo sčasoma tudi te ljudi srečala pamet, čeprav, po pravici povedano, nimam jaz nobenih iluzij.

(Mea culpa, mea maxima culpa. Tudi jaz sem kriv! Nekeč sem pomagal vzgajati to revščino; in tej puhlosti sem dajal potuho! Torej zaslužim, da se mi zdaj pači in posmehuje. Mea culpa. . .)

Zakonska predloga za zaščito države, katero je sprejel kongres s 369 proti dvema (2) glasovoma, določa tudi registracijo — alj kazen — za vse prebivalce U. S. A., ki imajo znanje ali so prejeli pouk v vojnstvu alj sabotaži, od kake tuje dežele alj politične stranke. Stavim škatlo havanskih cigar, da je nekateremu našemu sopotniku postalo hudo vroče, ko je bral to novico. Najbrž se je zaletel jutranja kava tudi tovarišu pri zarjavli devici; pa brunnim Titovim fantom na lawndalnih ozarah.

Velika večina članov ameriške komunistične stranke je vpisana pod izmišljenimi imeni. To delajo zato, da potem lahko prisegajo, da niso bili nikoli člani edino zveličavne "partije" . . .

Peter Kopriva.

Član Florjanovega društva se oglaš

Berwyn, Ill. — V Berwynu, v predmestju Velike Chicago živj precej naših rojakov. Večinoma so se preselili sem iz Chicago, nekateri pa so prišli iz drugih krajev naravnost sem. Ko se voziš, iz Chicago in prideš do železniškega mostu nekako na 4600 zapadno od State streeta v Chicagi, se prične Cicero. Potem voziš po Cicero do 6200 zapadno in ko prideš pri tej številki do Lombard Avenue, si na meji med Cicero in Berwynom. Berwyn se na razteza zapadno do Harlem Avenue, kar je 7200 zapadno. Na severu sega do Roosevelt Roada in na jugu tja do 45 ceste. Tja do 1920 ta kraj še ni bil gosto naseljen, razen par ulic na vzhodni strani pri Cicero, toda po zadnji vojni, zlasti od 1924 naprej pa so gradili po tem kraju domove v kaj hitrem tempu. Večinoma so naseljeni tod Čehi, a je tudi drugih narodnosti dosti. Tudi Slovencev je precej, a so raztrešeni in niso kompaktno naseljeni. Berwyn sivoi kot najlepši zapadni del ob Chicagi in letos imajo to označeno celo na mestnih auto licencah, kjer stoji zapisano: "Berwyn, the City of Homes." Spodaj je pa podpis mestnega župana: William Križ, rodom Čeh. Toliko o Berwynu.

Pa ni zgornje, da me je napotilo k pisanju tega dopisa. Te dni sem dobil iz Clevelanda od mojega prijatelja Mr. A.

Jaksetiča dopisnico, kjer mi je sporočil, da so mi vrli članj dr. sv. Florjana, ki smo ga ustanovili pod streho dobrega znanega rojaka Toneta Urbančiča na Carl Avenue zadnjo jesen, poslali paket dobrih kranjskih klobas in da naj se oglašim, če me bodo klobase našle in če bo srečno priromale v moje roke. Tako je stalo zapisano. Jaz pa sem bral med vrsticami, tam kjer ni bilo nič zapisanega močno opozorilo, zakaj se fant nič ne oglašiš in kaj ne poveš o važnem društvu sv. Florjana. In ta misel mi je pogнала k pisanju tega dopisa.

Vinem se naj nazaj k dobrim klobasam, ki jih je naredil znani mesarski strokovnjak Mr. John Zakrajšek, ki zdaj vodi v družbi z Eddyem Pogracem mesnico na Addison Rd. Prav lani, ko sem se mudil v Clevelandu sta stopila v kompanijo in začela. Johna je skrbelo kako bo, pa je vse na najboljšem tiru. Zvedel sem po mojih obveščevalcih, da sta bila takoj tako zaposlena, da odjemalcem nista mogla sproti napraviti dovolj klobas. Well, dobro blago se samo ponuja in tako je njihovo blago. Kar se mene tiče poznižno vlagam že danes moje velikonočno naročilo za en velikonočni prekajen želodec in nekaj klobas. Naj gledata, da mi prišparata želodec in klobase, naročilo kmalu sledi. Pa na dobro mero ne pozabita, ker smo bratje po društvu sv. Florjana. Bratovščino bomo pa pili, ko se vidimo.

Nekje sem čital, da ste Florjanovci imeli sestanek na starega leta dan pri Flašmanovih in da ste se dobro imeli. Zborovanje je bilo gotovo zelo zanimivo, ampak poročali pa niste v javnosti o njem nič. Jaz bi rad čital zapisnik o tistem zborovanju. Drugič ne pozabite objaviti zapisnika.

Johnu Zakrajšku in Eddyu Pogracu pa želim za velikonočne praznike veliko naročil, zlasti za klobase, želodec in šunke, ker te znata pripraviti, kakor malo kdo. Bog vaju živi in mnogo sreče!

Radj bi vedeli kako se meni godi? V začetku marca smo imeli kar sibirsko zimo. Zdej pravijo, da bo popustilo. Da bile. Da bom mogel izpolniti moje obljube. Povabil sem namreč brate in prijatelje dr. sv. Florjana, k najlepšemu jezeru v Ameriki — v Lake Geneva v "gričke sončnega zahoda," v kraj, ki mu pravijo "Switzerland of America." Povabil sem tudi našega velikega prijatelja Mr. Anton Grdino, pa vabim tudi našega dobrodušnega Jakata od A. D. Vrtič bom posejal s solato in drugo zelenjavo, da bo vsega dovolj, v kuhinji bo vsak dan drug za kuharja, bomo videli, kdo je v tej stroki večji ametik. Sestanek naj se vrši o Kresu ali okrog 4. julija, ali kakor že vam gostom bolje ugaja. To prepričam vam. Na svidenje na Lake Genevskih gričkih, ki jih poljublja zlato sonce, ko vzhaja in ko zahaja.

Želim vam vsem veselo Velikonoč in vsem iskren pozdrav!

John Jerlich.

Jaz sem kmet

Ko se zjutraj prebudim, orž na delo pohitim, svoj pogled v nebo uprem, po vremenu se ozrem.

Sonce vroče je zares. Jaz za kruh potim se ves: znoj raz čela mi kaplja, plug mi zemljico rahlja.

Ko na zemljo pače mrak, truden revež sem zemljak! Na dišečem senu spim, da telo si okrepim.

Kadar pome pride smrt, božji raj mi bo odprt. Rekel Bog bo: "Dobri kmet, kar sečaj si — pridi žet!"

Škandal

Nekdo stopi v gostilno: "Dajte mi frakelj brinovec, preden se začne škandal!"

Ves prestrašen mu da gostilničar, kar je zahteval.

"Še en frakelj, preden se začne škandal!"

Tako dobi še eno mero in na zahtevo še eno. Na ta način mine pol ure. Tu se gostilničar osrči in vpraša: "Povejte mi vendar, kakšen škandal mislite in kdaj se bo začel!"

Tu vstane gost in reče: "Škandal se prav zdaj začne. Niman niti pare, da bi plačal brinjevec!"

Odmevi iz Titovine ali gorke iz "raja"

Zlobnost brez primere (Štajersko)

Znano je že, da so v Titovini vse prodajalne požrle državne zadruge, ki največkrat nimajo kaj prodajati. Ljudje stojijo tamkaj v dolgih vrstah in čakajo na drobtinice kakor ubogi Lazar pred vrati bogatina. Sami niso krivi, da izgubljajo čas z neprijetnim postajanjem in za nameček odhajajo s praznimi rokami. Krivci bi morali izpredvideti napake ter jih odpraviti s korenino. Dogaja pa se ravno nasprotno; tako so nekje na Štajerskem miličarji napadli ljudi, stoječe v vrsti pred zadrujo ter jih napodili na udarno delo. Gospodinjje so se izgovarjale, da čakajo na peščico koruzne moke, ker sicer bodo brez kosila. Pаметen človek bi moral take razloge upoštevati, norecem pa niso mogle dopovedati. Ni jim kazalo drugega, kakor oditi, zakaj zadruga je na povelje milice zaprla vrata. Rekli so jim: "Ako imate čas za postopanje, tedaj ga porabite za koristno delo." Kako si bodo nabavili svoje potrebščine, o tem pa niso izdali nikakega do- ločila.

Rojaki! Ali ste se že kdaj resno zamislili v naše trpljenje? Ako ga količjak občutite, tedaj morate iz globine svojega srca obsojati tako podlo postopanje z ubogimi trpini. Pokažite, da ne odobrivate takega počenja, zato odklonite s studom vsako tiskano kunjjo, ki umiva Titovo diktaturo. Vedite, da vam vaši zagovorniki Titovine pripravljajo žerjavico za komunistični pekel, v katero bi vas radi čimprej položili.

ČE VERJAMETE AL PA NE

Berač potrka na vrata in odpret mu pride služkinja. Ko jo berač poprosi za kak milodar, mu služkinja pove, da nima nobenega drobiža, da je sama doma in da naj pride po peti uri, ko bo gospa doma.

"To pa ni mogoče," ji reče berač. "Jaz delam samo od osmih zjutraj do štirih popoldne."

Ona je rekla: "Če bi vedela, da si tak tepec, bi te ne bila nikoli vzela."

On pa nazaj: "Vidiš, kako bedasto govoriš! Saj si morala že po tem sklepati, da nisem pri ta pravi, ko sem ravno tebe vprašal, da bi me vzela."

Policijski komisar: "Ali imate kakšne dokaze, da je bil ta človek pijan?"

Štražnik: "Kaj vem, če jih imam ali ne. Ampak njegova žena mi je pripovedovala, da ko je prišel domov, je šel v stranišče, tam vzel pokrov in ga nesei v parlor, kjer ga je del na gramofon. Potem je pa razbijal, ker gramofon ni hotel igrati valčka na tisti pokrov. Po tem bi človek sodil, da je bil nekoliko nadelan, ali ne?"

KANADSKA

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLYSLOVENIAN
MORNING NEWSPAPERFOR
Freedom
AND
Justice...

Dopisi in drugo

Še nekaj vtisov iz
Toronto

Jej le ohlajeno juho!
(Prosto po slov. nar. pregovoru).

Torontske zimske nedelje me s svojo zaspanostjo, sivino in vlago močno spominjajo na ljubljanske, poznojesenske. Ubijajoča modrosiva barva neba prekrije celo živobarvana pročelja torontskih hiš z onim motnim, težko opredeljivim tonom, ki me vedno spominja na barvo stare, zasušene palete. Pogled skozi okno je tako žalosten, da bi bilo človeku najljubše zastreti zavese. Drevesa hrepenče stegujejo roke proti nebu, ko da bi mu hotela iztrgati nekaj več svetlobe, vsaj sončen pramenček.

Davni, skoraj že pozabljeni spomini potrkaajo na človekovo dušo z velikimi, premrlimi rokami. Človek se jih brani, po di jih, pa se približujejo znova, na rahlo in boječe, kot ujaljeni otroci.

Pa kdo bi jadikoval, se solzil in cmeril kot šestdesetletna

učiteljica nad kupom nekdanjih zaljubljenih pisem, ki so prevezana z modrim trakom! Naj bo, kakor je: i te torontske megle i ti torontski spomini, kot vsa preteklost. Poglejmo rajši, kaj je danes po Torontu.

V poljski dvoranji na zapadnem delu mesta je bil dvanajstega februarja prvi letošnji slovenski pevski koncert. Priredilo ga je bilo društvo "Holy Name Society," takt pa je ubiral g. Ignac Križman. Po obisku g. škofa dr. Rožmana v Torontu še nisem videl toliko Slovencev zbranih na enem prostoru. Razveseljiv obisk so ob tej priliki pokazali tudi stari slovenski in hrvaški naseljenci v Kanadi.

Zbor je v pretežni večini sestavljen iz starih spitalskih pevcev in prav tako je tudi spored vseboval znaten odstotek pesmi, katere smo tolikokrat poslušali v spitalskem "Domu Zmaga." Zboru ni odrekati kakovosti, posebno še vsled zaviljivega glasbenega materiala nekaterih posameznikov — moral bo pa še ogromno vaditi,

POZOR, SLOVENC!

Za vse informacije, kar se tiče nasejvanja v Kanado, pošiljanje denarja ali paketov v stari kraj državljanstvo, potne vize in liste parobrodne vozne listke ali za avijon se obrnite z vsjo zanesljivostjo na

EUROPA PUBLIC SERVICE BUREAU

lastnik: DR. ALEKSANDER GRIN, bivši advokat iz Belrada
630 YONGE STREET TORONTO, CANADA

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave. Tel. HE 1-4148

CLEVELAND 3, OHIO

POŠILJAMO:

Denar v Jugoslavijo, Trst, Italijo in v vse druge države. Vsaka pošiljatev je zajamčena.

PRODAJAMO:

Karte za prekomorske kraje in nazaj po originalnih cenah. Imamo zastopstvo tudi za vse glavne avijonske družbe.

American Express travel čerke in denarne nakaznice za uporabo v naših državah. Jugoslovanske znamke in denar.

Zabejo za pošiljanje blaga ali živih v staro domovino. Če želite, nabavi tudi določeno blago za v pakete tvrdka sama.

PREVZEMAMO:

Zavitke od rojakov in jih točno odpremljamo na naslovnike.

SPREJEMAMO:

Naročila za moko in druge že pripravljene zavitke kakor tudi za streptomycin preko družb ADRIATIC, EXPRESS, DOBROVOLJNI ODBOR za Jugoslavijo, Avstrijo, Italijo, Nemčijo in druge države.

POMAGAMO:

Pri nabavi potniških dokumentov; nudimo pomoč potnikom.

SODELUJEMO:

Pri ureditvi raznih starokrajških in tudi begunskih zaved.

OPRAVLJAMO:

NOTARSKE posle. Rojaki v Kanadi in drugih deželah lahko pošljejo denarna in druga naročila potom naše tvrdke.

Za nadaljna pojasnila PIŠITE, PRIDITE, KLIČITE zanesljivo in dobro znano tvrdko

AUGUST KOLLANDER

NAZNANILO KANADSKIM SLOVENCEM!

Vsem našim naročnikom po širni Kanadi naznanjamo da je blagovolila prevzeti zastopstvo za Ameriško Domovino naša odlična Slovenka, gđ. Anica Dolenc.

Kanadski naročniki, novi in stari, naj torej pošiljajo naročnino za Ameriško Domovino na njen naslov. Dopise, premembe naslovov pa še nadalje na upravo Ameriške Domovine, 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio, USA.

Za vse informacije in nasvete, najsi bo glede lista ali kaj drugega se rojaki v Kanadi lahko obrnejo na gđ. Dolenc. Njen naslov je:

MISS ANICA DOLENC

Ontario Hospital, 1007 Lakeshore Road
New Toronto, Ontario, Canada

Slovincem in Slovenkam v Kanadi sporočamo, da lahko naroče novi roman, ki je pravkar izšel izpod peresa Ivana Jonteza — "JUTRO BREZ SONCA" — pri gđ. Anici Dolenci, Ontario Hospital, New Toronto, Ont.

Pri nji lahko tudi naročite Koledar Svobodne Slovenije za leto 1950.

Naj ne bo Slovenca in Slovenke, ki ne bi imela teh dveh resnično lepih knjig.

da se bo dvignil nad kriterije begunske kritike. Vtis imam, da je bil poudarek koncerta bolj v vrednotenju vsebine posameznih pesmi ko pa v vrednotenju melodije. Melodija slovenskih narodnih in tudi drugih pesmi je čudovita glasbena ilustracija prekrasnih pokrajin slovenske zemlje. Mehka črta obronkov dolenskih gora je sila scrodna nastrojenju, ki veje iz dolenskih in štajerskih napevov. Srebrne megle s koroških jezer in biseri rose s podjurskih poljan se prelivajo v pesmih, ki jih je Košat prvi pei Nemcem, kateri so o njih trdili, da jih ni lepših pesmi na svetu. Zdi se mi, da bi moralj ob prilikah, kadar predstavljamo svoje pesmi tudi ljudem drugih narodov, paziti na muziko pesmi bolj kot na besedilo. Napovedovalčeva angleščina se mi ni zdela prepričljiva in oktet z dirigentom je bil za nekdanje obiskovalce koncertov v Ljubljani, Zagrebu, Pragi in Gradcu — nekaj povsem novega.

Kljub vsemu pa gre hkrati prirediteljem in dirigentu vse priznanje in hvala za prijeten večer, posebno če še ponovimo, da je bil čisti dobiček namenjen za temeljni kamen prve slovenske cerkve v Torontu. — Namen je vreden vsega odobravanja in podpore.

V "Svobodni Sloveniji," glasilo slovenskih novih naseljen-

cev v Argentini, me je v januarski številki razveselil odličan članek "Naša inteligenca." Pisec poroča o težavah novonaseljenih inteligentov in o njihovem boju za materialni obstanek. Primerja stanje obrtnika in splošnega delavca s stanjem intelektualca, ki je moral v novi deželi večkrat zatajiti pravi poklic, da je dobil težaško ali temu podobno delo. Z obžalovanjem omenja, kako nekateri ljudje včasih radi privoščijo intelektualcu njegov sedanjí položaj, kar je vsekakor graje vredno. Članek je tehten, globok, bi pa na prepričljivostj gotovo pridobil, če bi člankar omenil še dejstvo, da bi bilo prve znake te bolezní (katera pa se mu še daleč ne zdí akutna) mogoče iskati še v dneh, ko smo bili še po taboriščih in so bili predvsem kmečki begunci večkrat izpostavljeni vsakovrstnim šikanam od strani nekaterih, tiste čase zelo mogočnih intelektualcev po taboriščnih pisarnah.

Ah, te puste, sive nedelje! V Quebecu niso tako puste, kakor čujem. Tam je vse tako, kakor je bilo pri nas doma. Nedelja je poglavitni dan v tednu, ne pa kot tu v Ontario sobota, ko ljudje hitijo, da bi se v zgoščeni zabavi masčevali za ves teden nazaj.

Kranjci smo ga pili ves teden po malem, v nedeljo pa zaradi nedelje dvojno mero. Tu pa zapro kina, gledališča, sportna igrišča, skratka vse — potem pa sedi doma, pasi mulo, študiraj, kdaj te bo raznesla H-bomba, spi ali sicer počni kar te je volja do ponedeljka, ko spet stéčejo stroji.

Tudj plesali smo svoje čase in ravno ples je vzrok, da sem napisal ves ta uvod. Kot človek, ki se vedno in z veseljem udeležuje vseh plesnih prireditvev, katere prireja naša emigracija, sem na podobni prireditvi vprašal človeka v prepoteni srajci; kako da pleše, ko je vendar v Spittalu ob plesnih prireditvah stal pred dvorano in zapisoval na zeleno listo one navdušene plesalce, ki se niso

zbalí niti Bojermanove, muzike.

Mož ni odgovoril, ker pač kak obširnejši odgovor ni bil mogoč. Znova je zaplesal, ker je orkester ravno zaigral ono napol pozabljeno polko: "Kakšen greh, o kakšen greh!" — da mu je kar od samo zavezničke curljalo. O tempora, o mores!

Božidar Lopata.

Ameriška Domovina mi zelo ugaja

Renfrew, Ont. — Najprej se moram oprostiti, ker sem malo zastala z naročnino, zato pa sedaj prilagam denar za celo leto. List mi zelo ugaja. Komaj čakam, da ga dobim v roke. Zelo me zanimajo vesti iz Slovenije in sploh vse je v tem listu zelo zanimivo. Pa tudi g. urednik jo pihne s svojo kolono "Če verjamete al' pa ne," samo to je škoda, ker je kolona vedno krajša.

Želim vsem v uredništvu in sploh vsem Slovincem in Slovenkam po širnem svetu prav vesele velikonočne praznike.

Marija Rukše,
Renfrew Box 96
Ontario, Canada.

Stalin

Danes ni nobenega dvoma več, da Sovjetska zveza odnosno Stalin bolj sovraži Tita in njegov režim kakor sovraži vse zapadne države skupaj, česar oblastniki v Moskvi niti ne skrivajo. "Titoizem" je namreč postal nevarna in nalezljiva bolezen v vseh deželah, ki jih je spravila Sovjetska zveza pod svoje območje, kakršnega stanja slednja ne more trpeti in ne bo trpela. Razume se, da krožijo o tem po svetu razne storije, najznačilnejše pa so one, ki krožijo v vazalskih deželah, ker so nekak barometer ljudskega občutja. Sledeča je iz češkoslovaške:

Stalinu je podaril neki njegov občudovalec (in v Rusiji je Stalinov občudovalec vsak, ki želi ostati živ in zdrav) kos finnega sukna. Stalin je šel s suknom k nekemu krojaču, katerega je vprašal, kaj mu lahko naredi iz blaga. Krojač mu je odgovoril, da je blaga komaj dovolj za kratke hlače - dokolenke.

Stalin z odgovorom ni bil zadovoljen ter je šel s suknom k nekemu poljskemu krojaču, ki mu je dejal, da mu iz blaga lahko naredi lepe hlače.

Iz Poljske je odšel Stalin v Češkoslovaško, kjer mu je krojač dejal, da mu lahko naredi iz blaga hlače in telovnik.

V Franciji pa mu je krojač povedal, da lahko naredi iz blaga suknjič in hlače.

Od tam pa je šel Stalin v London k slavnemu krojaču na Regent Street, katerega je vprašal, če mu more narediti iz blaga obleko.

"Koliko oblek pa želite?" ga je vprašal londonski krojač.

Presenečen ga Stalin vpraša, kako je mogoče narediti iz tega blaga več oblek, ko mu je vendar krojač v Moskvi povedal, da mu naredi iz blaga lahko samo hlače dokolenke.

"Vidite, tovariš Stalin, to je tako," mu je odvrnil angleški krojač. "Čim dlje od Moskve greste, tem manjši postajate..."

KARL MAUSER:

KAPLAN KLEMEN

ROMAN

Pa naj ga. Z ljudmi se mora pomeniti.

"Dolgo vas ne bo," se je ob slovesu razklenilo v Kremen-

cu.

"Morda vas pridem tudi ob počitnicah pogledat. Dolgčas mi bo."

Ko je odhajal, so ga otroci spremili skoraj prav do mesta. Kar stali so in se gledali.

Rodetov Lojze, ki je hodil v tretji razred, je nazadnje zaprosil.

"Gospod, kar pri nas ostani-te. Saj imamo še eno posteljo."

"Bom, saj bom še prišel," je bilo težko Klemenu.

Na vogalu se je obrnil. Otroci so še kar naprej stali. Pomahal jim je z roko.

Odnahalj so mu. Njihove drobne ročice so se mu zdele kakor pahljače.

Ko je Klemen v ponedeljek zjutraj zapuščal semenišče, mu je prišel v spomin stavek svetega Pavla. Skoraj na glas ga je ponovil:

"Alter alterius onera portate, et sic adimplebitis legem Christi."

In je zahrepenel v srcu.

"Gospod, naj jim odvezam težo, ki jo nosijo! Naloži jo meni. Naloži, čeprav me 'zlo-mi."

Zavoljo otrok, ki rastejo iz bridkosti.

Počitnice. — Eno leto je za Klemenom. Doma so ga pričakali z veliko srečo. Gornikova je bila vsa iz sebe. Vse do- slej se je bala, da se bo Klemen premislil, pustil lemenat in odšel v Zagreb. Zdaj je bila prepričana, da se je unesel, zresnil in da bo nekoč, če mu Bog da zdravje, zapel novo ma- šo v gorjanski cerkvi.

VIII. BOG IN HUDIČ

Quoniam tu flagellas et salvas; deducis ad inferos et reducis. (Cant. Tobiae)*

(* Zakaj Ti bičaš in ozdravljaš, ponižuješ do pekla in spet dvigaš.)

Gorje so s Klemenovim prihodom kar nekam oživele. Ženski jeziki najprej. Oh, Jezes, takle zal gospod, kot so Gornikov Klemen! Prijazen, še s stari- mi ženskami se menijo, ki niso za nobeno rabo več. Še Poljančevemu Froncu, ki je ne- umen, reko prijazno besedo, kadarkoli ga srečajo.

Jemnasta, jemnasta, kakšna sreča za Gornikovo hišo. Ženske so kar nevoščljive Gornikov- ci.

Klemenu babje čenče ne gre- do preveč k srcu. Pozna jih. Preden je šel v lemenat, so ga grizle, danes pa govorijo in trobezljajo, da se Bogu smili.

Tudi župnik Vencel se smeje- jo.

"Zdaj vidiš, kakšni so lju- dje. Do pekla te pogreznajo danes, do nebes te dvignejo ju- tri."

Klemena je skoraj strah dolg- jih počitnic. Le kaj bo počel te mesece?

In še kaj je, kar ga neprene- homa vznemirja. Barakarska kolonija.

Daleč so od njega.

Takole na večer Klemen po- vasuje pri svojih znanih.

Zjutraj k maši, potlej pa kolar doli in v delavno obleko. Tak je Klemen vsak dan. Zvečer pa si redno zaželi miru. Živ- ljenje po vasi se unese, ropo- tanje voz utihne in tišina pre- gne dolino vse vprek kakor težak baržunast pregrinjalk. Včasih Klemen nalašč dolgo ne leže. Počaka, da se fantje razmajejo in pridejo na vas. (Dalje prihodnjije)

DELO DOBIJO

Pek dobi takoj delo

Restavracija v mestu potre- buje tekoj peka; treba je peči vsako vrstno pecivo. Dobra pla- ča. Treba je poslati pismene ponudbe na upravo Ameriške domovine po šifro "Pek," 6117 St. Clair Ave. (59)

MALI OGLASI

Zdravnik išče stanovanje

Slovenski zdravnik dr. Mer- šol ki ima urad na 6127 St. Clair Ave. bi rad dobil zase in družino 4 do 5 sob. Stanovanje naj bi ne bilo oddajeno več kot 15 do 20 minut peš hoje od njegovega urada. Kdor ima kaj primerne- ga je prijazno prošn, naj to takoj sporošti pismeno na njegov urad, ali pa naj pokliče HE 1-3711 ali pa HE 1-1270. (58)

Lepa prilika!

Kdor želi kupiti trgovino z malim denarjem v sredini slo- venske naselbine, naj se zglati za podrobnosti pri John Kova- čiču, 6603 St. Clair Ave. ali po- kliče EX 1-1494. (57)

Furnez kupimo

Kupimo že rabljen furnez. Ga pridemo takoj iskat in plačamo na mestu v gotovini. Pokličite WI 1-7171, zvečer pa PO 1-7184. (Mar. 21, 23, 28, 30)

Prodamo pred selitvijo

Set za jedilno sobo, hrastovi- na, 6 stolov, miza z podlogo; stal je \$360, se proda zdaj samo za \$50; v jako dobrem stanju. Po- kličite RA 1-5510. (56)

Mi pripravimo

ZDRAVILA
za Evropo
MANDEL DRUG
15702 Waterloo Rd.
Cleveland 10, Ohio

Thomas Flower Shop

CVETLICE za vse prilike
Šopke in cvetlice lahko
brzojavimo na vse kraje
Andy, Albin in Fred Thomas
(Tomc), lastniki
15800 Waterloo Rd. - IV 1-3200

ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCES ZULICH, agent

Zavarovalnina vseh vrst za
vaše domove, automobile
in pohištvo.

Ivanhoe 1-4221

18115 NEFF ROAD

Make This Your Buy Word
For VITAMINS

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

(One-A-Day (brand) Multiple Vita-
min Capsules are—

- 1-POTENT—each capsule contains the daily basic needs of the five vitamins whose requirements have been established as essential to human nutrition.
- 2-CONVENIENT—take just one capsule today and you can forget about vitamin supplements until tomorrow.
- 3-ECONOMICAL—a single capsule each day is all you take and all you pay for.
- 4-GUARANTEED—take one One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule each day for sixty days. Your money back if you are not satisfied.

MILES LABORATORIES, INC.

Elkhart, Indiana

Cvetoci klobuk. — Pa ni treba misliti, da je to najno- vejša moda spomladanskih klobukov. Ta dekla s Huti se je postavila v tem klobuku na tamkajšnji mednarodni raz- stavljeni razni izdelki. To razstavo cenijo na \$26,000,000 in se je je udeležilo 20 narodnosti, med njimi tudi Zed. države.

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

Ne da bi odgovoril, je odvezal rane ter jih močje ogledal; izvlekel je iz žepa nekaj stekleničic ter napravil novo obvezo, kažoči mladi ženi, kako je treba ravnati. Nato je nenadoma vprašal ranjenca s svojim osornim glasom:

"Zakaj si se pridružil tem lopovom? Počemu si storil takšno grdobijo?"

Maurice ga je gledal s svetlimi očmi, odkar je bil tu, a ni odprl ust. Zdal pa je goreče odgovoril iz svoje vročice:

"Zato, ker je preveč trpljenja, preveč krivici in preveč sramote!"

Bourcoche je široko odmahnil, kakor bi hotel reči, da bi prišel človek daleč, če bi se spuščal v takšne misli. Hotel je še govoriti, a nazadnje je molčal. In ko je odhajal, je dodal samo:

"Vrnem se še."

Na mostovžu je izjavil Henrijeti, da si ne upa jamčiti za nobeno reč, ker so pljuča nevarno zadeta in lahko nastopi krvavenje, ki umori ranjenca mahoma.

Ko se je Henrijeta vrnila v sobo, se je prisiljeno nasmehnila kljub temu sunku, ki jo je zadela v sredo srca. Ali gatoraj ne bo rešila, ali ne bo mogla zabraniti te strašne, večne ločitve njenih treh, ki so tukaj še združeni v svoji skupni goreči želji življenja? Čez dan ni bila ostavila sobe, ker je stara, vstreljiva soseda prevzela njene opravke. In vrnila se je na svoj prostor na stolu poleg postelje.

Toda Maurice, vdajaje se svoji mrzličen razdraženosti, je izpraševal Jeana, hotoč slišati novice. Ta mu ni povedal vsega; ogibal se je poročati o besnem srdu, ki se je porajal v osvobojenem Parizu proti umirajoči komuni. Tisti dan je bila že sreda. Od nedelje zvečer, dva dolga dni, so živeli prebivalci na dnu svojih kleti ter se potili od straha; in v sredo zjutraj, ko so se mogli zopet osmeliti in stopiti na razrite ceste, jih je pogled na podrtijo, na kri in predvsem na strašne požare navdal z nepopisnim gnevom maščevalnosti. Obča je bila volja, da bodi kaznovanje neizmerno. Preiskavali so hiše ter metali oddelkom za nagle sodbe ves sumljivi lov moških in ženskih, ki so

jih pobirali. O bšestih zvečer je dobila tisti dan versailska armada, korakaje po glavnih ulicah, v svojo oblast pol Pariza, od Montsouriškega Parka do Severnega Kolodvora. In poslednji člani komune, kakih dvajset ljudi, so se morali zateči v županstvo XI. okraja na Voltairovem bulvarju.

Nastopil je molk. Maurice, zaziraje se v daljo mesta, ki je ležalo pred oknom, odprtih mlačnemu zraku noči, je zamrmral:

"Nadaljuje se pa vendar; Pariz gori!"

Zares so se o mraku zopet pojavili plameni in zločesta zarja je iznova oškrlatila nebo. Ko je popoldne Luksemburška smodnišnica zletela s strašnim treskom v zrak, se je razširila vest, da se je Pantheon adrl v dno katakomb. Sicer pa so se požari prejšnjega večera nadaljevali ves dan; gorela je palača državnega sveta, gorele so Tuilerije, in poslopje finančnega ministerstva se je kadilo z velikimi vrtinci dima. Pač desetkrat so morali zapreti okno, ki mu je pretil cel oblak črnih metuljev, neprestano letečih gorečih papirjev, ki jih je gnala sila ognja do neba, odkoder so se vračali v drobnem dežju; pokrili so ves Pariz, pobirali so jih celo v Normandiji, dvajset milj ododot. In zdaj niso goreli več samo zapadni in južni oddelki mesta, hiše v ulici Notre-Dame-des-Champs — zdelo se je, da stoji ves vztočni del Pariza v plamenih, in ogromno ognjišče mestne hiše je zapiralo obzorje kakor veličanska grmada. Kakor baklja je gorelo tudi Lirsko Gledišče, županija IV. okraja in trideset hiš po sosednjih ulicah, ne gledaje na gledišče Porte-Saint-Martin na severu, ki je plamenelo z zase s krvavim žarom kakor skedenj sredi temnega polja.

Vršili so se čini osebnega maščevanja, nemara so si mnogi z zločinskim namenom prizadevali uničiti gotove uradne spise. Zdal ni šlo več na to, da bi se branili in z ognjem ustavljali zmagovite čete. Sama blaznost je vezala vsepopisno gnevom maščevalnosti. Justično palačo, bolnico Hotel-Dieu in cerkev Notre-Dame je otel samo slučaj. Rušiči zaradi rušenja, pokopati staro, trhlo človeštvo pod pepelom celega sveta, v nadi, da

vzklje nova, srečna in čista družba v pozemlskem paradizu, kakor ga slikajo prve legende človeštva!

"A, vojska, ta strašna vojska!" je dejala Henrijeta polglasno spričo tega razvalin, be-de in umiranja.

Ali ni bil to zares poslednji, neizogibni akt žaligre, krvava blaznost, ki je vzkalila na bojiščih porazov pri Sedanu in Metz, kug umičevanja, ki se je rodila iz oblege Pariza, poslednja kriza naroda v smrtni nevarnosti sredi pobijan in rušenja?"

Toda Maurice, ki ni umaknil oči od gorečih delov mesta tam dole, je zajecjal počasi in s trudom:

"Ne, ne, ne preklinjaj vojske... Dobra je, ona opravlja svoje delo..."

Jean ga je prekinil z vzkrikom sovraštva in kesanja.

"Strela nebeška! Če te pogledam, kakršen ležiš tu, in pomislim, da je moja krivda!... Ne zagovarjaj je, vojska je grda reč!"

Ranjenec je zmignil z ramami.

"Ah, kaj to de, zaradi mene! Saj so še drugi na svetu!... To puščanje krvi je morda potrebno. Vojska je življenje, ki ne more biti brez smrti."

Maurice je zaprl oči, truden od napora, ki so ga stale te kratke besede. Henrijeta je pomignila Jeanu, kakor da bi ga hotela prositi, naj ne govori dalje. Mogočen odpor se je budil tudi v njej: jeza nad muko človeštva, lotevajoča se celo mirne, nežne, hrabre ženice z jasnimi pogledi, v katerih se je zopet budila junaška duša dedova, junaka napoleonskih legend.

Dva dni, četrtek in petek, sta pretekla med istimi požari in klanji. Grmenje topov ni prenehalo. Baterije na Montmartru, zavzele od Versailske armade, ne neprestano obstreljevale zaveznike v Belleville in na pokopališču Pere-Lachaise, in ti so zopet na slepo srečo streljali na Pariz. Več granat je padlo v ulico Richelieu in na Vendomski trg. Zvečer dne 25. je bil ves levi breg Seine v oblasti čet. Toda na desnem bregu so se barikade na trgu Chateau-d'Eau in na Bastiljskem trgu še vedno držale. Dve pravcati trdnjavi sta stali tam ter se branili z neprestanim ognjem. Poslednjih članov komune se je bila polastila brezumna zbežnost. V mraku je vzel Delescluze svojo sukno ter prišel s koraki izprehajalca mirno tik do barikade, zapirajoče bulvar Voltaire, in tam je mohama padel kot junak. Drugo jutro, dne 26., sta padla trg Chateau d'Eau in Bastiljski trg; komunisti so držali le še La Vil-

lette, Belleville in Charonne, čimdalje slabše po številu, pešiča hrabrih, ki so hoteli umreti. Posrečilo se jim je, da so se branili in divje borili še dva dni.

V petek zvečer je bil Jean, ki je odšel s Karuseljskega trga, da bi se vrnil v ulico Des Orties, spodaj v ulici Richelieu priča naglosodne usmrti-

tve, ki ga je globoko pretersla. Ze od večerajšnjega dne je poslovalo dvoje vojnih sodišč, prvo v Luksemburški palači, drugo pa v gledišču Chatelet. Obsojence prvega so streljali na vrtu, druge pa so vlačili k Lobanski vojašnici, kjer so jih neprestano pripravljene čete streljale skoraj na razdaljo ljuje priča naglosodne usmrti-

bilo klanje strahovito: moški in otroci, obsojeni po dozdevnih znamenjih, ker so imeli roke črne od smodnika, ali tudi le zato, ker so nosili vojaške čevlje; nedolžni ljudje, ovadeni po krivem, žrtve zasebne maščevalnosti, gi so kričale in dokazovale, ne da bi jih hotel kdo poslušati: cele čede, pehane vse vrek pred puškine cevi, toliko nesrečnikov hkratu, da ni bilo dovolj krogel za vse, tako da so morali pobijati ranjence s kopitom. Kri je tekla v potokih, pogrebi so od jutra do večera odnašalo mrličje. Po vsem zavojevanem mestu so se vršila takšna usmrtčenja, kjerkoli se je zazdelo nagl: besnosti maščevanja, pred barikadami, ob zidovih opustošenih ulic in na stopnicah spomenikov. Tako se je zgodilo, da je videl Jean prebivalce tistega mestnega od-

delka gnati neko žensko in dva moška k straži ob Theatre Francais.

Meščani so se kazali še bolj divje od vojakov. Časopisi, ki so zopet izhajali, so ščuvali prebivalce na neusmiljen boj do uničenja. Srdita množica je besnela vzlasti proti ženski, eni tistih petrolejark, pred katerimi je čutila domišljija prebivalstva, splašena od namišljenih pošasti, mučen strah; dolžili so jih, da zvečer postopajo okrog, se plazijo okrog hiš bogatinov in jim mečejo zapaljene ročke s petrolejem v kleti. Kričali so, da so jo pravkar zalotili, ko je počenila pred okencem neke kleti v ulici Sainte-Anne, in vzlic njenim ugovorom in njenemu ihtenju so jo vrgli z obema moškima vred v nezakopani jarek neke barikade ter jih postrelili v tej črni zemeljski luknji kakor volkove, ki so se ujeli v past.

Nov dodatek k zimskemu športu. — Nemški kipar in arhitekt, Ernest Reiss-Schmidt, star 47 let, je iznašel novo vozilo, ki je združuje smučni in bicikla. Menda po ravnem se kar dobro gre, ampak kako bo, kadar pride do kakega strmega klanca? ? ?

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podpora organizacija v Ameriki... Posluje že 56. leto

Članstvo 42,000
Premoženje nad \$7,500,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 126.94%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaraj se pri najboljši, najstarejši in nadosolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko zavaruješ za smrtnine, rasne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 66. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate sedanja doba od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te mogočno in bogate katoliške podporne organizacije, pritrudi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.

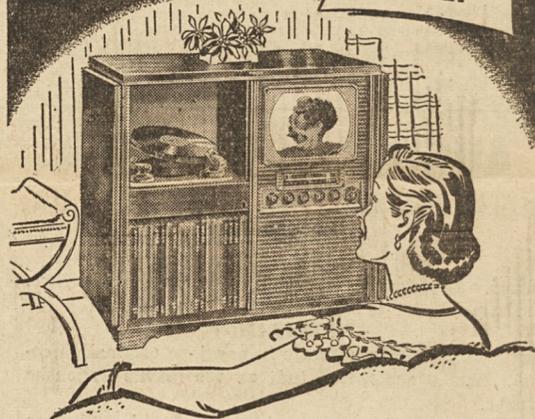
New! PHILCO 3-Speed TV Combination

\$399.95

Plays all Records Automatically

12 1/2 Inch Picture... Built-In Aerial

FM-AM RADIO

Complete Home Entertainment

TRULY a "buy beyond compare" in a quality television combination. Big 97 sq. in. TV picture... just plug in and play in up to 8 out of 10 locations. Phonograph plays all records automatically. FM-AM radio at its best. Exquisite Walnut Veneer Cabinet. All yours at a real bargain price in the Philco 1476. (Slightly higher in Mahogany.)

Yours on Low Easy Terms

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6202 ST. CLAIR AVENUE

JOHN SUSNIK

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

Berite roman, ki vzbuja zanimanje povsod, kjer žive Slovenci!

"TA ROMAN BI MORALI BRATI VSI SLOVENCII!"

soglašajo narodni voditelji kot škof dr. Rožman, pesnik Ivan Zorman, pisatelj Karel Mauser in drugi odlični možje, pa tudi preprosti čitatelji

Knjiga obsega 274 strani, je trdo vezana z lepo naslovno sliko (na levi) in stane \$3.00, po pošti \$3.25, po pošti izven mej U.S.A. \$3.50. Denar pošljite z naročilom.

Naroča se pri:

AMERIŠKA DOMOVINA ali TRIGLAV PUBLISHING
6117 St. Clair Ave. 1107 E. 74 St.
Cleveland 3, O. Cleveland 3, O.

Naprodaj tudi pri trdkah:
GRDINA GIFT SHOPPE, 6113 St. Clair Ave.
A. KOLLANDER, 6419 St. Clair Ave.
STEVE F. PIRNAT, 6516 St. Clair Ave.
Cleveland 3, Ohio

V Milwaukee, Wis., pri
OBZOR PUBL. CO., 830 So. 5th St.

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

vsaki slovenski hiši